

Michał Zdunik (ur. 1990), dramatopisarz, reżyser, eseista, kompozytor muzyki teatralnej. Jest absolwentem polonistyki na Uniwersytecie Warszawskim (2015) i reżyserii na Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie (2019).

Jest autorem dramatów – to m.in: *Lalki* (2010, publikacja w „Dialogu” 7-8/2010, prapremiera w Teatrze Witkacego w Zakopanem), przełożonego, wydanego i zrealizowanego we Francji (*Lalki/Les poupées*, Universitaires du Mirail, przekład: Kinga Joucaviel), *Origami* (2011, inspirowana *Oziminą* Waława Berenta, prapremiera: XII Dni Dramaturgii, Teatr Dramatyczny im. J. Szaniawskiego w Wałbrzychu, reż. T. Węgorzewski), *Aż do samego końca* (prapremiera w Teatrze Polskiego Radia, PR I, reż. Julia Mark) oraz *szczegółowa teoria życia i umierania* (publikacja „Dialogu”, 5/2018 i antologia *Polska jest mitem*, premiera Teatr Polskiego Radia, przekład na niemiecki: Saskia Herklotz, wydane w antologii *Polen ist ein Mythos*) i *Wzór na pole trójkąta* (2020, Nowy Teatr w Słupsku, reż. Jan Hussakowski).

Reżyseruje spektakle dramatyczne (przedstawienia zrealizowane na podstawie dzieł T. Różewicza w OPT Gardzienice: 2015: *Matka odchodzi*, 2016: *Świadkowie albo nasza mała stabilizacja*, 2020: *Nora* Ibsena, Scena Polska, Tešinske Divadlo w Cieszynie, 2021: *Dziewiąty dzień księżycowy* Hromowej, Teatr im. Adama Mickiewicza w Częstochowie, 2021: *Powrót* Bukowskiego i Zdunika, Teatr Miejski w Gliwicach, 2022: *Noc Ciemna. Opowiadania Franza Kafki* w Teatrze Ochoty w Warszawie), *Umilowane* według własnego tekstu, Teatr Rampa w Warszawie), słuchowiska w Teatrze Polskiego Radia i Radiu Białystok (2017: *Gate o*, 2018: *szczegółowa teoria życia i umierania*, 2020: *Las*, 2021: *Requiem dla Stanisława Wyspiańskiego* i *Poranek*, 2023: *Katyń. De profundis*, 2024: *Głosy ciemności* na podstawie własnych tekstów, 2019: *Rzeczy, których nie wyrzuciłem* Wichy, 2020: *Cisza* Rusek, *Ba! Kassa*, 2021: *Intruz* Maeterlincka we własnym przekładzie, 2022: *Praski Rejtan* Zaremby, *Pled Kassa*, *Ślepcy* Maeterlincka we własnym przekładzie, 2023: *Cień* na podstawie Żeromskiego, *Matka odchodzi* Różewicza, 2024: *Sen o jesieni* Fossego), spektakle telewizyjne (2018: *Pradziady* Kuczoka, cykl „Teatroteka” WFDiF), opery (2017: Francesco Cavalli, *Il Giasone*, TCN – AT Warszawa) oraz koncerty (2016: *Dobranoc* na podstawie własnego scenariusza, Festiwal Gorzkie Żale – Nowe Epifanie). Wielokrotnie reżyserował również czytania performatywne oraz audioseriale. Jego prace były prezentowane na wielu festiwalach – m.in „Dwa Teatry”, Nowe Epifanie, Teatroteka Fest czy Festiwal Sztuki Reżyserskiej „Interpretacje”

W 2018 roku został laureatem Nagrody Talanton za najlepszy debiut dramaturgiczny na antenie radiowej Jedynki. W uzasadnieniu napisano: *Za umiejętność pisania o tym, czego nie widać. Za stworzenie własnego stylu, który łączy tradycję z nowoczesnością.* Z kolei słuchowisko *Szczegółowa teoria życia i umierania* zdobyło Nagrodę Honorową im. Krzysztofa Zaleskiego za twórczość odrzucającą stereotypy i łatwe nowinki, umocowaną w pamięci i historii, dotyczącą problemów współczesności na XIX Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2019”. Na XX Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Zamość 2021” został nagrodzony scenariusz będący adaptacją tekstu Marcina Wichy *Rzeczy, których nie wyrzuciłem*. Jest też pięciokrotnym półfinalistą Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej (2012, 2018, 2020, 2023, 2024). Spektakl telewizyjny *Pradziady* zdobył Bronze Remi na 53 Międzynarodowym Festiwalu Filmowym WorldFe-

st w Houston w kategorii Independent Shorts – Dramatic – Adaptation. W 2024 słuchowisko *Głosy ciemności*, które napisał i wyreżyserował oraz do którego napisał muzykę, zostało zgłoszone do międzynarodowego konkursu Prix Italia 2024 jako reprezentant polskiej radiofonii w kategorii „Audycja o muzyce”, a także – zakwalifikowało się do finału festiwalu Grand Prix Nova w Bukareszcie.

Komponuje muzykę do spektakli dramatycznych i słuchowisk, jest także autorem opracowań muzycznych.

Jest eseistą i krytykiem kulturalnym, pisze o literaturze, muzyce, filmie i teatrze. Swoje teksty publikował m.in w „Dwutygodniku”, „Ruchu Muzycznym” i „Teatrze”, a także w programach operowych i festiwalowych oraz katalogach wystaw. Jego teksty naukowe były umieszczane w periodykach literaturoznawczych i kulturoznawczych oraz tomach zbiorowych. W 2017 roku opublikował monografię *Teoria polskiego dramatu postsakralnego na przykładzie twórczości Stanisława Wyspiańskiego i Tadeusza Różewicza* (Wydawnictwo: Wydział Polonistyki UW).

Przez kilka lat prowadził kursy z historii literatury pozytywizmu i Młodej Polski i dydaktyki polonistycznej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego, uczył w liceum z programem matury międzynarodowej, wielokrotnie prowadził warsztaty literaturoznawcze i słuchowiskowe.

Był stypendystą m.in Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Rektora Uniwersytetu Warszawskiego i Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz laureatem Stypendium Artystycznego Miasta Stołecznego Warszawy